تخنیکپوهنه

د ټیکنالوجي د څېړنو،
دودونو او اسانتیاوو په
اړه په پښتو لومړنی خپرونه

د یوې ګڼې بیه		کلنۍ ګډون بیه	
۲۰۰۰۰ افغانۍ	په افغانستان کښې	۶۰۰۰۰ افغانۍ	په افغانستان کښې
۱۱۰ روپۍ	په پاکستان کښې	۴۰۰ روپۍ	په پاکستان کښې
۱۸ امریکای ډالره	په نورو هېوادو کښې	۶۰ امریکای ډالره	په نورو هېوادو کښې

پوست U.P.O. Box 1463, Peshawar, Pakistan.
الکترونیکي پوست: technology@liwal.net ویبپاڼه: www.liwal.net/technology

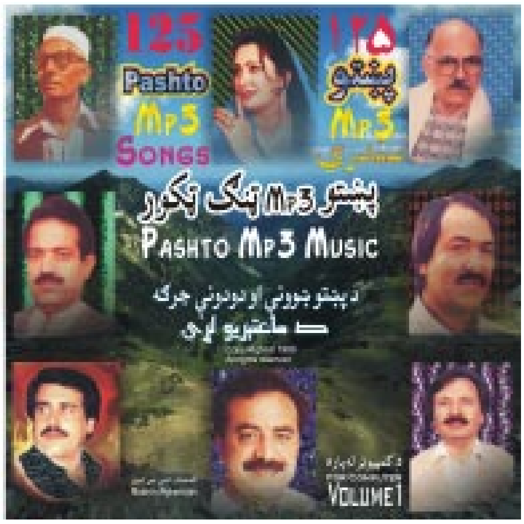

پښتو MP3 ټنګ ټکور Pashto MP3 Music

د پښتو ښوونې او دودونې جرګې په لومړی ځل د نامتو پښتنو سندرغاړو د ولسي سندرو څخه د ۱۲۵ سندرو یو ککوری (سي ډی) جوړ کړې چې پر MP3 جوړښت (فارمټ) کښې دی.
دغه ککوړی د کمپیوټر له پاره دی هغه کمپیوټر به یې چلاولي شي چې ګڼچارې رسنۍ (ملټي میډیا) یعنې غږ کارډ او لاسپیکرونه ولري.

MP3 د کمپیوټر د لاسوندونو(ډاکومنټ) یو راز جوړښت (فارمټ) دی چې د کمپیوټر غږیز لاسوندونه چې دغه جوړښت ته واوړی نو د کمپیوټر ذخیره (هارډسک یا ډسک) کښې کم ځای نیسي. یو میګابایټ د MP3 لاسوند یوه دقیقه ټنګ ټکور (موسیقي) کېږی خو د خبرو څو دقیقي کیږی. نو دغه وجه ده چې عامو د سندرو ککوړو کښې لس سندری راځې او په هم هغه ککوړي کښې د MP3 جوړښت یوسل او پنځوس سندرو پوري راځي.

که تاسو MP3 سندرې غږوئ نو یو پروګرام ته اړتیا وي چې MP3پلیر ورته وایې، دغه پلیر تاسو د انټرنټ څخه هم تر لاسه کولای شي. د پښتو MP3 ټنګ ټکور لومړی کګوړی تاسو زمورِ څخه تر لاسه کولای شي.

مورِ یو د خیبر زلمي
دا د پښتنو کوځې ښکلې
ته چې ماته وایې چې په چا باندې
چې په سترګو کښې یې خار وي
د ملنګۍ کچکول په غاړه ګر
دا ستا درد به په هزار درمان
دا ستا ملالو سترګو
د تورو سترګو نه دې لرې کړه
هغه زړه چې ستا د عشق
هسې خوښ یم ستا د در په
کشکې زه خاورې ایرې دا ستا
لرې کړه پلو د مخه
لیونی به شمه، زه سپېلنی به شمه
مجنون چې مشهور کړمه
مخ دیار شمس و قمر درې واړه
نن بیا د مینې جنګ دی لیلا
نوی موسم نوی بهار دی
په ښایست زما د یار نه دی خبر
په لېمو کښې مې مدام عکس
پاڼه د ګورګورې نری کمیس یې
روپۍ مې ستا د پاره
سوزونه سوزونکي په سازونو
ته نیازبین زه غلام
تا چې رنګ د میو ورکړ
دا څه بلا نازله ستا په خاندان
مرګیه مه راځه وختي ده
په خمارو سترګو دې مین ده
راکړې جزا په ما سزا وخته
ستا مستو خمارو سترګو
او ښار د کابل جان دی

سرې شونډې تورې سترګې
ته څه پرواه لرې
زه وطن یم زه یې مور یم
افساني بدلومه کله چېرته کله
ګل غوندې نازکه ده ښکلې
هر یو ګل دی پاڼې پاڼې نشته
هسې شوه خفه رانه لیلا په
لکه زه سوی سکاره شوم
اوس رانه هېڅ نه شي خطا ده
که په ما باندې ډېر غم وي ستا
کله نا کله ست د جام کوه
چې مې په تن تېرېږي کوم یو تن
سوزم په انکار له لرې لرې نه
زما د حال پوښتنه څه له کوې
زړګی صبروم کله صبرېږي ستا
دا څه شوي دي دا په ما څه
ګودر ته نه ځم وطن پردی دی
ګرانه د وطن په زلمو ځکه یم
کابل تللي زمورِ وړکی
خیاطه ماته چې کمیس راجوړوې
ماته پیغور شي یارانه د دنیا دارو
په غرونو سپینې وریځې راغلی
په پرودو کډه خفه وم نن مې
سور سالو مې ببرته که تور په
تورو سترګو سوداګر یم
وطن د پښتونخوا بې تا نه لرم
وه زمورِ کلي ته زما لالیه کډه
زما د مینې یار یې رشتیا چې
چې د حسن شورما شور یې
زاهده تامې د تقوا په نوم نشې

چې په خندا ورته د خورِ زړه
د سبا باده ګذر په چمن بیا کړه
دا د کومې پیالې جام دی چې
ماته ماته جام د سرو لبو انګبین
په ژوند مې نصیب نه شوې.
رنځور قسمت مې ویښې شپې
ساقي نن دی په پیاله کښې جوهر
سوالګر یم جوابونه هېروم درته
تورې سترګې خوماري درته کړم
ما د ساقي سره ازل کړی
دا زمورِ زیبا وطن دا زمورِ لیلا
که بې وطنه نه وی
اوښکې په ما خولې ولې راغلې
چې مازیګر شې مورغۍ شنو
چې په انکار د شونډو د کړم
د سینې په انارو به دې منګول
جانان مې بیا به په لوګرو
جانانه نه راځې خوبونه
مین په تا لیلا یم هم دومره
اوو نه راځې جانان زما
کجاوې او شاه لیلا ورو ورو
راشه خواله غلی هی نازولی
راوړه منګی راوړه ډک د جونو
څه به کړم د تورې زلفی بیا
ستا د محفل نه بې نواح راغلمه
تنګ شومه ډېر له انتظاره
ترمې اوښکې مې په مخ باندې
توره توته مات دې شه ښاخونه
ولې د په څنګ راواړولې
ورځه کوترې سپینې کوترې

ور د عشق مې بلیږي په کودل
یا قربان
زر شه منګي واخلئ وخت
زړګی مې سم درسره ځینه
زېړی ګل مې ګل مې وباوه
پښتون زوی د بابا یمه ولاړ یم
په سر یې شال دی په تندي خال
چې اوکښلې توره راغی یار
چې مازدیګر اوبو له ځې زما
چاپېر شوی رانه بیا د غم لښکر
د ادم د نظر تول دی که دا تور
د مولا په تصیحت به څوک غورِ
هر چې تا غوندې دلبر یې په
کله ناکله دې په زړه باندی
لیلا لیلا لیلا زه د تا قربان لیلا
ما ولیدل یارانو د لیلا په سپین
مخ د تابانه ستا سترګې روښانه
نارې کړې بنجاري ما د سودا
په خومارو سترګو ګزار
په ټکر جنګ دی
په تور اوربل دې قطار کړې
پېزوان دی اویزان وینمه
راځه چې سره وزانګو د مینی
سترګې دی رنګینې دي نازبینې
ته څه خبر یې له دی مزې نه
وای بار به د تار د
واړوئ لاسونه راواړوئ
زه یو مست شان لېونتوب یم
زړګیه سوزېدلی زه اوس ګرځه
چې لیونی ګرځمه